

OREMUS.

DOMINE sancte, Pater Fidei, Spei, et Gratiæ, et profectuum remunerator, qui in cœlestibus et terrënis Angelorum ministeriis ubique dispositis per omnia elementa voluntatis tuæ diffundis effectum : hunc quoque famulum tuum spirituáli dignare illustrare affectu ; ut tuis obséquiiis expeditus, sanctis altaribus tuis minister purus accrescat, et indulgentia tuâ purior, eorum gradu, quos Apóstoli tui in septenarium numerum, beato Stéphano duce ac prævio, Spiritu sancto auctore, elegerunt, dignus existat ; et virtutibus univërsis, quibus tibi servire oportet, instructus, tibi complacere. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

His peractis, Archidiacono suggerente, Diaconus surgit, factaque Pontifici profunda reverentia, redit ad locum suum, ibique genuflectit ; et suo loco, si officium fieret in cantu, concinet Evangelium.

Pontifex item surgit, et si Missa legatur, vadit ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, illam prosequitur ; si vero cantetur, redit ad sedem, seu faldistorium : et suo loco, et tempore, si adsit, ordinat Presbyterum.

Diaconus autem tam in offerendo candelam, quam in recipiendo Pacem et Communionem, gerit se ut dictum est supra pag. 254. Excepto tamen, quod, si simul ad fuerit alius Ordinatus in Subdiaconum, Diaconus debet semper, et in omnibus actibus illum præcedere, et cantare etiam debet Confiteor, ante Communionem, quando Missa fiat in cantu.

Data benedictione, Episcopus admonet Ordinatam in Diaconum, ut supra pag. 256. et si fuerint plures, sed diversi, ut infra post ordinationem Presbyteri.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

Pro Presbytero ordinando paretur oleum Catechumenorum ; calix cum vino, et aqua ; patena, et hostia desuper posita ; medulla panis, et bacile cum buccali, et manutergiis pro manibus abluendis tam pro Episcopo, quam pro Ordinando ; stolæ saltem tres coloris convenientis pro impositione manuum super caput Promovendi a tribus saltem Presbyteris faciendâ ; gremiale lineum album : Hostia parva, et velum pro communionem.

PONTIFEX omnibus paramentis Pontificalibus, coloris tempori, et officio convenientis pro Missa necessario celebranda, indutus, ut Ordinem Presbyteratus conferat : In Missis de Quatuor Temporibus ; et ex Indulto summi Pontificis, in Dominicis ac Festivis diebus a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha exclusivè, ante ultimum Versum Tractus : in Sabbato vero infra Octavam Pentecostes, et in Festis quæ habent Sequentiam, ante ultimum Sequentiæ Versum : in Dominicis autem, et Festivis diebus per annum, et per Adventum ante Versum Allelúia, accipit mitram, et accedens ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, sedet.

Et si fuerit extra Tempora, ante omnia legitur Mandatum Apostolicum, ut dictum est supra pag. 249.

Interim ad Ordinem Presbyteratus promovendum more Diaconorum paratum, amictu, alba, cingulo, stola, et manipulo, habentem planetam coloris albi complicatam super brachium sinistrum, et in manu dextera candelam, ac mappulam albam pro ligandis et tergendis manibus, Archidiaconus, aut illius locum tenens, vocat illum, dicens :

Accedat qui ordinandus est ad Ordinem Presbyteratus.

Mox Ordinandus per Notarium nominatus respondens Adsum, accedit, et, facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit.

Tum Archidiaconus illum offerens Pontifici, sub his verbis loquitur, dicens :

Reverendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclesia Cathólica, ut hunc præséntem Diáconum ad onus Presbytérii ordinétis.

Et Pontifex interrogat, dicens :
Scis illum esse dignum?

Respondet Archidiaconus :

Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testificor ipsum dignum esse ad hujus onus officii.

Mox Pontifex dicit :
Deo grátias.

Et annuntiat Clero et populo, dicens :

QUONIAM, fratres charissimi, rectóri navis, et navigio deferendis, eadem est vel securitátis ratio, vel comúnis timóris; par eórum debet esse senténtia, quorum causa comúnis existit. Neque enim fuit frustra a Pátribus institútum, ut de electióne eórum, qui ad régimen altáris adhibénda sunt, consulátur étiam pópulus, quia de vita et conversatióne præséntandi, quod nonnumquam ignorátur a plúribus, scitur a paucis; et necesse est, ut facilius ei quis, obediéntiam exhibeat Ordináto, cui assénsus præbúerit Ordinádo. Hujus síquidem Diáconi in Presbyterum, auxiliánte Dómino, Ordinánda conversátio (quantum mihi vidétur) probáta, et Deo plácita existit et digna (ut árbitror) Ecclesiástici honoris augméto. Sed ne unum fortásse, vel paucos, aut decípiat assénsio, vel fallat afféctio, senténtia est expeténda multórum. Itaque, quid de ejus áctibus, aut móribus novéritis, quid de mérito sentiátis, libera voce pandátis; ac illi testimónium Sacerdotii, magis pro mérito quam affectióne áliqua tribuátis. Si quis igitur

habet áliquíd contra illum, pro Deo, et propter Deum, cum fidúcia éxeat, et dicat. Verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Postea Pontifex, aliqua interjecta morula, convertens sermonem suum ad Ordinandum, admonet eum, dicens :

CONSECRANDUS, fili dilectissime, in Presbyterátus officium, illud digne suscipere, ac susceptum laudabiliter éxequi stúdeas. Sacerdotem étenim opórtet offerre, benedicere, præesse, prædicáre, et baptizáre. Cum magno quippe timóre ad tantum gradum ascendéndum est, ac providéndum ut cœlestis sapiéntia, probi mores et diutúrna justitiæ observátio ad id eléctos comméndent. Unde Dóminus præcípiens Moysi, ut septuaginta viros de univérso Israel in adjutórium suum eligeret, quibus Spíritus sancti dona divideret, suggéssit : Quos tu nosti, quod senes pópuli sunt. Tu síquidem in septuaginta viris et sénibus signátus es, si per Spíritum septifórmem, decálogum Legis custódiens, probus et matúrus in sciéntia similiter et in ópere fúeris. Sub eódem quoque mystério et eádem figúra in novo Testaménto Dóminus septuaginta duos elégit, ac binos ante se in prædicatiónem misit, ut doceret verbo simul et facto, ministros Ecclesiæ suæ fide et ópere debére esse perfectos, seu géminæ dilectiόνis, Dei scilicet et próximi, virtúte fundátos. Talis itaque esse stúdeas, ut in adjutórium Moysi et duódecim Apostolorum, Episcopórum videlicet Catholicórum, qui per Moysen et Apóstolos figurántur, digne per grátiam Dei éligi váleas. Hac certe mira varietáte Ecclesia sancta circúmdatur, ornátur, et régitur, cum álii in ea Pontífices, álii minóris órdis Sacerdotes, Diáconi et Subdiáconi diversórum órdis viri consecrántur; et ex multis, et alternæ dignitátis membris unum Corpus Christi efficitur. Itaque, fili dilectissime, quem ad nostrum adjutórium fratrum nostrórum árbitrium consecrándum elégit, serva in móribus

tuis castæ et sanctæ vitæ integritatem. Agnosce quod agis; imitare quod tractas, quatenus mortis Dominicæ mysterium celebrans, mortificare membra tua a vitiis et concupiscentiis omnibus procures. Sit doctrina tua spiritalis medicina populo Dei. Sit odor vitæ tuæ delectamentum Ecclesiæ Christi, ut prædicatione atque exemplo ædifices domum, id est, familiam Dei, quatenus nec nos de tua profectione, nec tu de tanti officii susceptione damnari a Domino, sed remunerari potius mereamur: quod ipse nobis concedat per gratiam suam.

℞. Amen.

Deinde; si non sit Ordinatus Subdiaconus vel Diaconus, Ordinandus Presbyter se prosternit ad cornu Evangelii, vel ubi genuflectebat: Pontifex vero cum mitra ante faldistorium suum genuflectit supra pulvinum, et cantores inchoant, vel ipse recitat Litanias; et Presbyterandum benedicit, prout dictum est pag. 250. ubi de Ordinatione Subdiaconi.

Post hæc Ordinando ab acubitu surgente, et ante Pontificem genuflexo manente, Pontifex, cum mitra, stans ante faldistorium suum, simul utramque manum super Ordinandi caput imponit, nihil dicens: idemque faciunt post eum omnes Presbyteri præsentés, vel saltem tres, superpelliceo et stola a collo pendente parati. Quo facto, tam Pontifex quam Sacerdotes tenent dexteras manus extensas super illum, dum solus Pontifex stans cum mitra, dicit:

OREMUS, fratres charissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hunc famulum suum, quem ad Presbyterii munus elegit, coelestia dona multiplicet: et quod ejus dignatione suscipit, ipsius consequatur auxilio. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Pontifex, deposita mitra, conversus ad altare, dicit: Orémus.

Et ministri subjungunt: Flectamus genua. ℞. Levate.

Et mox vertens se ad Ordinandum dicit:

EXAUDI nos, quæsumus Domine Deus noster: et super hunc famulum tuum bene **✠** dictionem sancti Spiritus, et gratiæ Sacerdotalis infunde virtutem; ut quem tuæ pietatis aspectibus offerimus consecrandum, perpetua muneris tui largitate prosequaris. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus,

Tum, extensis manibus ante pectus, dicit in tono præfationis, si Officium fiat in cantu:

Per omnia sæcula sæculorum. ℞. Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agamus Domino Deo nostro.

℞. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutare, nos tibi semper, et ubique grátias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, honorum auctor, et distributor omnium dignitatum, per quem proficiunt universa, per quem cuncta firmantur, amplificatis semper in melius naturæ rationalis incrementis, per ordinem congrua ratione dispositum. Unde et Sacerdotales gradus atque officia Levitarum sacramentis mysticis instituta creverunt; ut cum Pontifices summos regendis populis præfecisses, ad eorum societatis et operis adjumentum, sequentis ordinis viros, et secundæ dignitatis eligeres. Sic in eremo, per septuaginta virorum prudentium mentes, Moysi spiritum propagasti; quibus ille adjutoribus usus, in populo innúmeras multitudines facile gubernavit. Sic et in Eleazarum et Ithamarum filios Aaron paternæ plenitudinis abundantiam transfudisti; ut ad hostias salutares, et frequentioris officii sacramenta ministerium sufficeret Sacerdotum. Hac

providéntia, Dómine, Apóstolis Filii tui Doctóres fidei cómites addidisti, quibus illi orbem totum secúndis prædicatióibus impleverunt. Quaprópter infirmitáti quoque nostræ, Dómine quæsumus, hæc adjuménta largire; qui quanto fragilióres sumus, tanto his plúribus indigémus. Da, quæsumus, omnípotens Pater, in hunc fámulum tuum Presbytérii dignitátem, innova in viscéribus ejus Spíritum sanctitátis; ut accéptum a te, Deus, secúndi mériti munus obtíneat, censurámque morum exémplo suæ conversatiónis insinuet. Sit próvidus cooperátor órdis nostri; elúceat in eo totíus forma justitiæ, ut bonam ratiónem dispensatiónis sibi crédito reddíturus, æternæ beatitúdinis præmia consequáatur.

Quod sequitur legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit :

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

His dictis, Pontifex sedet et, accepta mitra, reflectit orarium sive stolam ab humero sinistro Ordinandi, capiens partem quæ retro pendet, et imponens super dexterum humerum, aptat eam ante pectus, in modum Crucis, dicens :

ACCIPE jugum Dómini : jugum enim ejus suáve est, et onus ejus leve.

Postea imponit Ordinando casulam usque ad seapulas, quæ tamen remanere debet super humeros complicata, et a parte anteriori deorsum dependens, et interim dicit :

ACCIPE vestem Sacerdotálem, per quam cháritas intelligitur : potens est enim Deus, ut áugeat tibi charitátem, et opus perféctum.

ñ. Deo grátias.

Surgit Pontifex sine mitra, et Ordinando genuflexo dicit :

DEUS sanctificatiónum ómnium auctor, cujus vera consecratió, plénaque benedictio est, tu, Dómine, super hunc fámulum tuum, quem ad Presbytérii honórem dedicámus, munus tuæ bene ✠ dictionis infúnde, ut gravitáte áctuum, et censúra vivéndi, probet se seniórem, his institútis disciplinis, quas Tito et Timótheo Paulus expósuit; ut in lege tua die ac nocte méditans, quod légerit, credat; quod crediderit, dóceat; quod docúerit, imitétur; justitiam, constántiam, misericórdiam, fortitúdinem, ceterásque virtútes in se osténdat; exémplo præbeat, admonitióne confirmet, ac purum et immaculátum ministérii sui donum custódiat, et per obséquium plebis tuæ panem et vinum in Corpus, et Sánguinem Filii tui immaculáta benedictiόne transfórmet; et inviolábili charitáte in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, in die justi et æterni judicii Dei, consciéntia pura, fide vera, Spíritu sancto plenus resúrgat. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Tum Pontifex sine mitra conversus ad altare, intonat, si Officium fiat in cantu, alias intelligibili voce incipit sequentem Hymnum Veni Créator Spíritus, ut 79. Et statim genuflectit super pulvinum ante faldistorium, ministris cum astantibus prosequentibus usque ad finem.

Finita prima strophe, surgit Pontifex, et sedet in faldistorio ante medium altaris, et, assumpta mitra, deponit anulum et chirothecas, resumit anulum, et ponitur ei gremiale sive mappula super gremium a ministro, et Ordinandus accedens, facta profunda reverentia coram eo, genuflectit; et Pontifex cum Oleo

Catechumenorum inungit ipsi ambas manus simul junctas, in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero in dictum Oleum intincto duas lineas, videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ; et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ, unguendo mox totaliter palmas, dicens :

CONSECRARE et sanctificáre dignéris, Dómine, manus **U**istas per istam unctiónem, et nostram bene ✠ dictionem. **R.** Amen.

Pontifex producit manu dextera signum crucis super manus illius quem ordinat, et prosequitur :
Ut quæcúmque benedixerint benedicántur, et quæcúmque consecráverint consecréntur, et sanctificéntur, in nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Tum Ordinandus respondet : Amen.

Deinde Pontifex claudit, seu jungit illi manus, quas sic consecratas aliquis ministrorum Pontificis albo panniculo lineo simul, videlicet dexteram super sinistram, alligat.

Mox Pontifex, pollice mica panis exterso, sumit et Ordinando tradit Calicem cum vino et aqua, et Patenam superpositam cum Hostia, quæ omnia ille accipit inter indices et medios digitos, cuppam Calicis et Patenam simul tangens, non disjunctis manibus, et Pontifex interim dicit :

ACCIPE potestátem offérre sacrificium Deo, Missásque celebráre, tam pro vivis, quam pro defúntis. In nómine Dómini. **R.** Amen.

His peractis, Ordinandus surgit, et facta Pontifici profunda reverentia, paululum recedit et genuflectit; Pontifex vero, amoto annulo, lavat manus cum mica panis, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium : tum acceptis chirothecis et annulo, surgit, et accedit ad sedem, vel faldistorium, si Missa fiat in cantu,

alias ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam usque ad Offertorium. Interim ordinatus Sacerdos stans lavat manus cum medulla panis et aqua bene mundatas, extergit linteo illo quo erant ligatæ, vel alia mappula, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium; tum genuflectit.

Pontifex autem, lecto Offertorio, accipit mitram, et in faldistorio ante medium altaris posito sedet. Mox Ordinatus candelam accensam dextera sustinens, sinistra pectori admota, accedit; et, facta profunda reverentia, genuflectit, et Pontificis manum dexteram, dum tradit candelam, osculatur : deinde surgit, et facta iterum reverentia, paululum retrocedens genuflectit; si vero aliquis sit ordinatus Diaconus, aut Subdiaconus, eadem observat ad oblationem accedens.

Facta oblatione, Pontifex annulum et chirothecas deponit, et lotis manibus resumit annulum, et surgit; tum sublato faldistorio, accedit ante medium altaris, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam.

Sacerdos autem ordinatus post Pontificem genuflexus habeat coram se librum Missale, supra scabellum locatum, dicens : **S**úscipe sancte Pater, etc., et omnia alia de Missa, prout dicit Pontifex, qui bene advertat ut Secretas morose, et aliquantulum alte dicat; ita ut ordinatus Sacerdos possit secum omnia dicere, et præsertim verba consecrationis, quæ dici debent eodem momento per Ordinatum, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro Ordinato, quæ dicitur cum Secreta Missæ diei sub uno Per Dóminum, etc.

TUIS, quæsumus Dómine, operáre mystériis : ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Tum dicit alias Secretas, si quæ dicendæ sint.

Dicta Oratione Dómine Jesu Christe, qui dixisti, etc. Ordinatus accedat ad dexteram Pontificis, et ambo simul osculantur altare, positis manibus super illud et conversa facie ad invicem, Pontifex dat osculum pacis Ordinato dicens: Pax tecum. Cui ille respondet: Et cum spiritu tuo. Tum Ordinatus, facta ante et post profunda reverentia Pontifici, et genuflexione SS. Sacramento, vadit ad locum suum. Si vero sit aliquis Subdiaconus, aut Diaconus ordinatus, eodem ritu pacem a Pontifice recipit; primum Diaconus, mox Subdiaconus, qui manus non super altare, sed ante pectus plicatas tenere debet.

Postquam autem Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumpserit, priusquam se purificet, ordinatus Presbyter, non præmissa Confessione, nec data Absolutione, (quia concelebrat Pontifici) ad supremum Altaris gradum accedit, et genuflexus mapulam recipit ad Communionem sumendam. Interim Pontifex, Hostia consecrata supra Patenam posita, genuflectit, surgit, et Patenam sinistra, Hostiam vero dextera reverenter accipiens, convertit se ad ordinatum Presbyterum, cui porrigit SS. Sacramentum, cum eo faciens signum Crucis super Patenam, et simul dicens: Corpus ✠ Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam ætérnam. Et respondet: Amen.

Tum manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur, et communionem reverenter sumit, ori suo supposita Patena. Deinde unus ministrorum purificat Presbyterum Calice ad hoc destinato, vel eo potius quem paulo ante tetigerat, ex quo vinum cum aqua paratum in purificationem exhaurit.

Si aliquis Subdiaconus, aut Diaconus ordinatus fuerit, ad Communionem accedit, eo ritu quo dictum est supra in Ordinatione Subdiaconi. pag. 255. Communionem peracta, Pontifex colligit fragmenta cum Patena, quam super Calicem suum extergit, purificationem sumit, et digitorum ablutionem. Quo facto, accipit mitram et lavat

manus; quibus extersis, statim deposita mitra, stans in cornu Epistolæ versus ad illud, inchoat, ministris prosequentibus, Responsorium, quod a Septuagesima usque ad Pascha dicitur sine Allelúia.

JAM non dicam vos servos, sed amicos meos, quia **J**ómnia cognovistis quæ operátus sum in médio vestri, allelúia. * Accipite Spiritum sanctum in vobis paráclitum: * Ille est quem Pater mittet vobis, allelúia. **V.** Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Accipite. **Y.** Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Ille.

Incepto Responsorio, Pontifex, accepta mitra, vertit se ad Presbyterum ordinatum, qui ante altare coram ipso stans profitetur fidem quam prædicaturus est, dicens:

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Virgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad inferos; tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrecciónem, vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitra sedens super faldistorium, ante medium altaris, imponit ambas manus super caput illius coram se genuflexi, dicens illi:

ACCIPE Spiritum sanctum, quorum remiseras peccáta, remittúntur eis, et quorum retinúeris, rétenta sunt.

Deinde explicans casulam, quam Ordinatus habet complicatam super humeros, ea induit illum, dicens: stola innocentíæ induat te Dóminus.

Tum Ordinatus adhuc genuflexus ponit manus suas junctas inter manus Pontificis, interim dicentis:

Si suus sit Ordinarius :

PROMITTIS mihi, et successoribus meis reverentiam, et obedientiam ?

Et ille respondet : Promitto.

Si vero Pontifex non est suus Ordinarius, cum manus ejus inter suas tenet, ut praefertur, dicit Presbytero saeculari,

Promittis Pontifici Ordinario tuo, etc.

Sacerdoti vero regulari :

Promittis Praelato Ordinario tuo, etc.

PROMITTIS Pontifici (vel Praelato) Ordinario tuo pro tempore existenti reverentiam, et obedientiam ?

Et ille respondet : Promitto.

Tunc Pontifex, adhuc tenens manus illius inter suas, osculatur ipsum, dicens :

Pax Domini sit semper tecum. Et ille respondet : Amen.

His expletis, Pontifex sedens cum mitra et baculo admonet eum, dicens :

QUIA res, quam tractaturus es, satis periculosa est, fili dilectissime, moneo te, ut diligenter totius Missae ordinem, atque Hostiae consecrationem ac fractionem, et communionem, ab aliis jam doctis Sacerdotibus discas, priusquam ad celebrandum Missam accedas.

Pontifex surgit cum mitra et baculo, et Presbytero coram se adhuc genuflexo benedicit, dicens voce competenti :

BENEDICTIO Dei omnipotentis Patris, et Filii, et Spiritus sancti, descendat super te, ut sis benedictus in Ordine Sacerdotali : et offeras placabiles Hostias pro peccatis, atque offensionibus populi omnipotentis Deo; cui est honor, et gloria, per omnia saecula saeculorum. *ñ.* Amen.

Post haec, depositis baculo et mitra, et amoto faldistorio, convertitur ad altare, et prosequitur Missam,

dicens in cornu Epistolae Communionem; et Postcommunioni Missae diei adjungitur sub una conclusione sequens

POSTCOMMUNIO.

Quos tuis, Domine, reficis Sacramentis, continuis attolle benignus auxiliis; ut tuae redemptionis effectum, et mysteriis capiamus, et moribus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *ñ.* Amen.

Deinde aliae Postcommuniones, si quae sint dicendae. Tum Pontifex subjungit : *Ite Missa est, vel Benedicamus Domino, prout tempus requirit; post-haec, Placeat tibi sancta, etc.*

Quo dicto, Pontifex, accepta mitra; subdit : *Sit nomen Domini benedictum, et alios y. : tum, accepto Pastoralis baculo, dat solitam benedictionem.*

Qua concessa et reddito baculo, sedet Pontifex et ordinatum Sacerdotem sub his verbis alloquitur :

FILI dilectissime, diligenter considera ordinem per te susceptum, ac onus humeris tuis impositum : stude sancte et religiose vivere, atque omnipotenti Deo placere, ut gratiam suam possis acquirere, quam ipse tibi per misericordiam suam concedere dignetur.

Dic, post primam tuam Missam, tres alias Missas, videlicet, unam de Spiritu sancto, aliam de beata Maria semper Virgine, tertiam pro fidelibus Defunctis; et omnipotentem Deum etiam pro me ora.

Quod ille devote suscipit, et respondet se facturum.

Verum si pluribus Ordines, sed singulis diversum, contulerit, his verbis eos universim alloquetur Pontifex, dicens :

FILI dilectissimi, diligenter considerate Ordinem per vos susceptum, ac onus humeris vestris impositum :

studéte sancte et religióse vivere, atque omnipoténti Deo placére, ut grátiam suam possitis acquirere, quam ipse vobis per suam misericórdiam concédere dignétur.

Tum ad singulos ista singulariter dicit :

Clerico.	Ad primam Tonsuram vel	Promóte.
IV. Minoribus initiato.	Ad Minóres Ordines Dic semel septem Psalmos Pœ- nitentiáles cum Litanis, Ver- siculis et Oratióibus.	Promóte.
Subdiacono.	Ad Subdiaconátum vel	Ordinate.
Diacono.	Ad Diaconátum Dic Noctúrnum talis diei.	Ordinate.
Sacerdoti.	Ad Presbyterátum vero Post primam tuam Missam dic tres alias Missas, videlicet unam de Spiritu sancto, áliam de beáta María semper Virgine, tértiam pro fidélibus Defunctis.	Ordinate.

Et omnipoténtem Deum étiam pro me oráte.

Quod illi devote suscipiunt, et respondent se facturos.

Tum surgit Pontifex, et, amoto faldistorio, convertit se ad cornu Evangelii, ubi, deposita mitra, dicit intelligibili voce : Dóminus vobíscum. Inítium sancti Evangelii secúndum Joánnem. In principio erat Verbum, etc., signat tabellam in qua est Evangelium, aut (si deficiat) signat altare, et se. Mox, acceptis mitra et baculo, prosequitur; factaque Cruci debita reverentia in infimo gradu altaris, revertitur ad sedem vel ad faldistorium, ubi exiit sacris vestibus. Si aliud Evangelium sit dicendum, illud dicit in cornu Evangelii, eoque dicto, recedit, ut dictum est.

Ordinatus etiam ad Presbyteratum dicit idem Evangelium, et in loco convenienti sacras vestes deponit; et cum eo alii ordinati, si forte adfuerint.

RITUS PONTIFICALIS

PRO CELEBRANDO SACRAMENTO MATRIMONII.

ALTAIRE decentiori pallio coloris albi, tobaleisque mundis ornetur cum tapete super gradus extenso, et pulvinari ad genuflectendum. Paretur quoque faldistorium super ipsum altare, quatuor saltem candelabra cum cereis albis, et Crux in medio illorum.

Paretur etiam abacus sive credentia, super qua erunt vas aquæ benedictæ cum aspersorio; pellicula pro deponendo annulo, dum benedicitur: bugia cum candelâ; Liber hic, sive Rituale Romanum, et si benedicuntur nuptiæ, parentur quoque omnia ad Missam necessaria cum hostiis pro communionem Sponsi, et Sponsæ; velum ante ipsos communionis tempore extendendum: vas cum vino, et mappula pro illorum purificatione: instrumentum ad osculum pacis cum velo coloris ceteris paramentis missalibus uniformis, ad ipsius manubrium appenso.

Super altari in medio: Pluviale cum stola coloris albi, Crux pectoralis, cingulum, alba, amictus, et omnia oblongo ejusdem coloris velo cooperiuntur: mitra auriphrygiata, et velum pro ministro de ea inserviente: et baculus Pastoralis, si eo utatur.

Adsint ad minus quatuor Capellani superpelliceis induti, et duo testes; quorum nomina excipientur in scriptis.

Scribentur etiam in pagella nomina cum Sponsi, tum Sponsæ, quam accedentem ad contrahendum Matrimonium cohonestari decet præsentia parentum vel propinquorum.

His omnibus ordinatis, Pontifex accedit ad altare, aliquantulum orat genuflexus; et si erit Missam celebraturus, accedit ad Sedem si fuerit in Ecclesia propria,